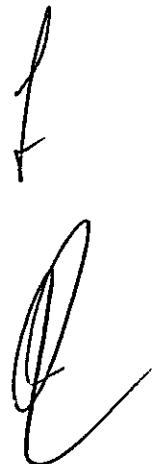


ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΦΕΣΕΩΝ



Αριθμός απόφασης

9558...../2024

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
(45443/2127/2023)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Αντιγόνη - Καλλιόπη Αδάμ, Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών και από τη Γραμματέα Μαρία Βερβενιώτη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 9 Ιουνίου 2023, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ:

της κατοίκου Δήμου	επί	
της οδού	με ΑΦΜ	Δ.Ο.Υ.
Κορωπίου, η οποία παραστάθηκε μετά του πληρεξούσιου Δικηγόρου Μιχαήλ Κούβαρη (ΑΜ/ΔΣΑ 31778).		

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1. Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ» (ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ) και τον δ.τ. «ALPHA BANK» (ΑΛΦΑ ΜΠΑΝΚ), με έδρα την Αθήνα, οδός Σταδίου αρ. 40, με αρ. Γ.Ε.ΜΗ. 159029160000 και ΑΦΜ 996807331, νομίμως εκπροσωπούμενης, ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ», με αριθμό Γ.Ε.ΜΗ. 223701000 και ΑΦΜ 094014249, κατόπιν διάσπασης της τελευταίας (Διασπώμενης) με απόσχιση του κλάδου της τραπεζικής δραστηριότητας και εισφοράς του στη νεοσυσταθείσα εταιρεία – πιστωτικό ίδρυμα (Επωφελούμενη), η οποία δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο και 2. Της ανώνυμης εταιρεία «CEPAL HELLAS FINANCIAL SERVICES ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», που εδρεύει στη Νέα Σμύρνη Αττικής, επί της Λεωφόρου Συγγρού 209-211, με ΑΦΜ 800708077 και αρ. Γ.Ε.ΜΗ. 137659801000, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, ως εταιρείας διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις και ως εντολοδόχου και ειδικής πληρεξουσίου, αντιπροσώπου και αντικλήτου της εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «ORION X SECURITISATION DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», με έδρα το Δουβλίνο Ιρλανδίας (1-2 VICTORIA BUILDINGS, HADDINGTON ROAD, DUBLIN 4, D04 XN32) και αριθμό καταχώρισης στο μητρώο εταιρειών της Ιρλανδίας 656384, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία κατέστη ειδική διάδοχος των επίδικων έννομων σχέσεων της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Σταδίου αρ. 40), με ΑΦΜ 094014249 Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών, η οποία δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.



Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η, από 11.04.2023 και με αριθμό κατάθεσης 45443/2127/2023, αίτησή της, περὶ ερμηνείας απόφασης του Δικαστηρίου αυτού, η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης ο πληρεξούσιος Δικηγόρος της αιτούσας ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά συνεδρίασης και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσε επί της έδρας.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 316 του ΚΠολΔ, αν η απόφαση είναι διατυπωμένη με τρόπο που γεννά αμφιβολίες ή είναι ασαφής, το δικαστήριο που έχει εκδώσει μπορεί, αν το ζητήσει κάποιος διαδικος, να την ερμηνεύσει με νέα απόφαση, έτσι που η έννοιά της να γίνει αναμφίβολη, η ερμηνεία όμως δεν μπορεί ποτέ να αλλάξει το διατακτικό της αποφάσεως που ερμηνεύεται. Όπως προκύπτει από τη διάταξη αυτή, η ερμηνεία γίνεται από το ίδιο δικαστήριο που έχει εκδώσει την αρχική απόφαση και με την ίδια διαδικασία, χωρίς χρονικό περιορισμό και μόνον ύστερα από αίτημα διαδίκου και όχι αυτεπάγγελτα. Η ερμηνεία αποβλέπει στην αποκατάσταση του αληθινού νοήματος της αποφάσεως, εφόσον αυτό δεν είναι κατανοητό από τους διαδίκους για το λόγο ότι η διατύπωση είναι ασαφής ή αμφίβολη και, έτσι, με την ερμηνεία αίρονται οι ασάφειες και οι αοριστίες της διατυπώσεως των σχετικών σημείων της αποφάσεως με την επεξήγηση της αληθούς έννοιας και την αποκατάσταση του ακριβούς νοήματος αυτών. Αμφίβολο, κατ' αρχήν,

Θεωρείται το νόημα της αποφάσεως, όταν η λεκτική διατύπωση, λόγω των όρων που χρησιμοποιήθηκαν, οδηγεί σε διάφορες ερμηνευτικές εκδοχές, ενώ η ασάφεια της αποφάσεως πρέπει να είναι τέτοια ώστε να δυσχεραίνεται ή να καθίσταται αδύνατη η κατανόηση αυτής ή η εκτέλεση της ή και η οριοθέτηση του ουσιαστικού δεδικασμένου που απορρέει απ' αυτή. Το δικαστήριο, ενώπιον του οποίου εισάγεται η αίτηση ερμηνείας δικαστικής αποφάσεως, θα εξετάσει, σε πρώτη φάση, αν πράγματι η απόφαση είναι ασαφής, αόριστη και με αμφίβολο νόημα. Μόνο τότε, ήτοι, αν διαγνωστεί ότι η απόφαση δεν είναι «σαφής» αλλά έχει ανάγκη ερμηνείας, θα προχωρήσει στην ερμηνεία της αποφάσεως, αναζητώντας την αληθινή βούληση του δικαστή (και όχι το νόημα της αποφάσεως καθ' εαυτό), λαμβάνοντας υπόψη, εφόσον είναι αναγκαίο, και τα διαδικαστικά έγγραφα της δίκης, κατά την οποία εκδόθηκε η ερμηνευμένη απόφαση (αγωγή, προτάσεις και λοιπά δικόγραφα της δίκης εκείνης). Δεν ερευνάται, δηλαδή, πώς θα ήταν ορθό να αποφανθεί το δικαστήριο κατά τη δίκη εκείνη, αλλά πώς πράγματι αποφάνθηκε. Νομικές ή ουσιαστικές πλημμέλειες της αποφάσεως δεν είναι δυνατόν να καλυφθούν με τη μέθοδο της ερμηνείας και, συνεπώς, δεν επιτρέπεται, κατά την ερμηνεία, η επανεκτίμηση των αποδείξεων που είχαν διεξαχθεί τότε, ούτε το δικαστήριο έχει εξουσία, με ερμηνεία ή προσθήκη νέας διατάξεως, να αλλοιώσει την ουσία της αποφάσεως και την έννοια αυτής, ούτε να συμπληρώσει παραλείψεις σε αιτήματα που υποβλήθηκαν από τους διαδίκους, διότι αυτό αντίκειται στους κανόνες του δεδικασμένου. Το δικαστήριο, κατά την ερμηνεία της αποφάσεως του, περιορίζεται στην επεξήγηση της αληθινής έννοιας της, ήτοι στον καθορισμό των αόριστων και στην αποσαφήνιση των ασαφών σημείων του διατακτικού της ή και των αιτιολογιών της, όταν οι τελευταίες επέχουν θέσει διατακτικού, χωρίς όμως να αλλάξει το διατακτικό της αποφάσεως του (ΑΠ 1735/2014, ΑΠ 1235/2014). Κατά την ερμηνεία, τέλος, αναζητάται η βούληση των δικαστών, που εξέδωσαν την



ερμηνευμένη απόφαση, με βάση τα στοιχεία γενικά της δίκης (ΑΠ 1479/2019, ΑΠ 962/2017, ΑΠ 75/2017).

Στην προκειμένη περίπτωση, η αιτούσα, με την υπό κρίση αίτησή της, εκθέτει ότι άσκησε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Κρωπίας την, από 12.09.2012, με αριθμό κατάθεσης αίτησή της, για τη ρύθμιση των χρεών της και τη διάσωση της κύριας κατοικίας της, με την υπαγωγή της στις διατάξεις του Ν. 3869/2010. Ότι επί της αίτησης αυτής εκδόθηκε η, με αριθμό 477/2017, οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Κρωπίας, με την οποία έγινε δεκτή η αίτησή της. Ότι κατά της απόφασης αυτής άσκησε έφεση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, επί της οποίας εκδόθηκε η, με αριθμό 12094/2020, οριστική απόφαση του Δικαστηρίου αυτού, που έκανε δεκτή την έφεση, εξαφάνισε την εκκληθείσα απόφαση και έκανε εν συνεχεία δεκτή την αίτησή της ρυθμίζοντας το σύνολο των οφειλών της, κατ' άρθρα 8 παρ. 2 και 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010. Ότι, ειδικότερα, στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2, το δευτεροβάθμιο Δικαστήριο επέβαλε σε αυτήν την υποχρέωση, για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της, να καταβάλει στις πιστώτριες το συνολικό ποσό των 85.501,00€, εντός χρονικού διαστήματος 18 ετών, σε 216 μηνιαίες δόσεις, ποσού εκάστης 396,00€, χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά τον χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των πράξεων κύριας αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Ότι η ανωτέρω διατύπωση είναι ασαφής όσον αφορά στον υπολογισμό του μέσου επιτοκίου στεγαστικού δανείου και πρέπει να ερμηνευτεί, ώστε να αποσαφηνιστεί ότι το επιτόκιο θα πρέπει να υπολογίζεται, σύμφωνα με τη ratio του νόμου, επί της εκάστοτε μηνιαίας χρεωλυτικής δόσης

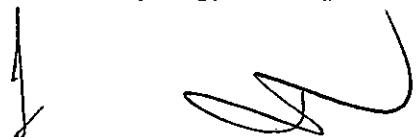
που επιβλήθηκε από το Δικαστήριο, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στην κρινόμενη αίτηση. Με βάση το ανωτέρω ιστορικό η αιτούσα, επικαλούμενη έννομο συμφέρον προς τούτο, ζητεί να ερμηνευτεί η, με αριθμό 12094/2020, οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ήτοι να διευκρινιστεί ο τρόπος εκτοκισμού της καταβλητέας για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της μηνιαίας δόσης με τον σαφή ορισμό της αναγκαιότητας εφαρμογής του εκάστοτε επιτοκίου επί της ορισθείσας στο πλαίσιο του άρθρου 9 μηνιαίας δόσης και ουχί επί του συνολικού κεφαλαίου της ρύθμισης, καθώς και να σημειωθεί η σχετική διευκρίνιση στο πρωτότυπο της οικείας απόφασης. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η αίτηση παραδεκτώς εισάγεται προς ουζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου (άρθρο 317 παρ. 2 ΚΠολΔ) κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 318 παρ. 1 εδ. α` ΚΠολΔ), με τη νόμιμη κλήτευση για τη συζήτησή της των καθ' ων η αίτηση στην κύρια δίκη (βλ. αντίστοιχα τις υπ' αρ. 818Γ'/02.05.2023 και 810Γ'/28.04.2023 εκθέσεις επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή του Εφετείου Αθηνών Αθανασίου Νικ. Μπουσδούνη). Πρέπει, συνεπώς, να εξεταστεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την εκτίμηση όλων των εγγράφων, που νόμιμα προσκομίζει η αιτούσα, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα άσκησε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Κρωπίας την, από 12.09.2012, με αριθμό κατάθεσης , αίτησή της, για τη ρύθμιση των χρεών της και τη διάσωση της κύριας κατοικίας της, με την υπαγωγή της στις διατάξεις του Ν. 3869/2010. Επί της αίτησης αυτής εκδόθηκε η, με αριθμό 477/2017, οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Κρωπίας, με την οποία έγινε δεκτή η αίτηση. Κατά της ως άνω απόφασης η αιτούσα άσκησε ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου έφεση, επί της οποίας εκδόθηκε η, με αριθμό 12094/2020, οριστική απόφασή του, που έκανε δεκτή την έφεση, εξαφάνισε την εκκληθείσα



απόφαση και έκανε εν συνεχείᾳ δεκτή την αίτησή της ρυθμίζοντας το σύνολο των οφειλών της, κατ' άρθρα 8 παρ. 2 και 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010. Ειδικότερα, στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2, το δευτεροβάθμιο Δικαστήριο εξαίρεσε από την εκποίηση την κύρια κατοικία της αιτούσας, που βρίσκεται στο επί της οδού . αρ. επιβάλλοντας σε αυτήν την υποχρέωση να καταβάλει στις πιστώτριες, για τη διάσωση της άνω κατοικίας της, το συνολικό ποσό των 85.501,00€, εντός χρονικού διαστήματος 18 ετών, σε 216 μηνιαίες δόσεις, ποσού εκάστης 396,00€, με προνομιακή ικανοποίηση των εμπραγμάτων εξασφαλισμένων απαιτήσεων και, μετά την εξόφληση αυτών, με σύμμετρη καταβολή τυχόν υπολοίπου στις καθ' ων, χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυματνόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά τον χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των πράξεων κύριας αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Ωστόσο, η διατύπωση της ανωτέρω απόφασης ως προς το ως άνω σημείο, κρίνεται ασαφής και χρήζει ερμηνείας, καθόσον δεν διευκρινίζεται εάν το επιτόκιο θα πρέπει να υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση ή στο συνολικό άλληκτο κεφάλαιο. Εδώ θα πρέπει να παρατηρηθούν τα εξής: αναμφισβήτητα, βασικός στόχος του Ν. 3869/2010 ήταν η διάσωση της κύριας κατοικίας του υπερχρεωμένου δανειολήπτη, όπου αυτή υφίσταται. Επιπλέον, η επιλογή της εκούσιας δικαιοδοσίας, με το ευρύ ρυθμιστικό της πεδίο και τις πέραν του συζητητικού συστήματος εξουσίες που παρέχει στον δικάζοντα, σαφώς υποδηλώνει ότι απομακρυνόμαστε έστω ως ένα βαθμό από την τραπεζική ορολογία με τη στενή έννοια. Άλλα και ο ίδιος ο νόμος αναφέρει ότι οι μη εμπραγμάτων εξασφαλισμένες οφειλές σταματούν να εκτοκίζονται, πράγμα που δεν συνάδει με τα τραπεζικώς ισχύοντα. Θα

πρέπει, επομένως, να γίνει δεκτό ότι ο νομοθέτης, ορίζοντας το ανωτέρω αναφερόμενο επιτόκιο ουσιαστικά είχε υπόψην του τη μεταβαλλόμενη σε βάθος χρόνου αξία του χρήματος, ήτοι την αξία που θα είχε η ορισθείσα μηνιαία δόση στο πέρασμα των ετών, κατά τα οποία διαρκεί η υποχρέωση καταβολής του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, ανάλογα με την περίπτωση, εν προκειμένω μετά από 18 χρόνια. Ως εκ τούτου, και λαμβανομένου υπόψη του γενικότερου σκοπού του Ν. 3869/2010, όπως αυτός αποτυπώνεται από την αιτιολογική του έκθεση, κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα, ο οποίος είναι πρωτίστως η επανένταξη του υπερχρεωμένου πολίτη στην οικονομική και κοινωνική ζωή με την επανάκτηση της οικονομικής ελευθερίας που συνεπάγεται η εξάλειψη των χρεών που αδυνατεί να αποπληρώσει, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι το επιτόκιο θα υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση που επιβλήθηκε από το Δικαστήριο, διότι μόνο έτσι εξυπηρετείται ο παραπάνω σκοπός του Νόμου. Εξάλλου, καθώς ο νομοθέτης ρητώς πλέον ορίζει ότι ο οφειλέτης υποχρεούται να καταβάλει το μέγιστο της δυνατότητας αποπληρωμής του, η οριζόμενη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 αποτελεί την οροφή και όχι τη βάση υπολογισμού. Αντίθετη ερμηνεία θα είχε ως αποτέλεσμα τον εκ νέου εγκλωβισμό του υπερχρεωμένου δανειολήπτη σε μία κατάσταση από όπου δεν θα μπορούσε να απεγκλωβιστεί, με την καταβολή υπέρμετρων δόσεων πέραν των οικονομικών του δυνατοτήτων και καταστρατηγώντας το σκοπό και το πνεύμα του νόμου. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω πρέπει η κρινόμενη αίτηση να γίνει δεκτή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη, να ερμηνευτεί η, με αριθμό 12094/2020, απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου, ως προς τον τρόπο εκτοκισμού της καταβλητέας για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας μηνιαίας δόσης, όπως καθορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας και να διαταχθεί η σημείωση, κατ' άρθρο 320 ΚΠολΔ, της παρούσας ερμηνευτικής απόφασης στο πρωτότυπο της απόφασης που ερμηνεύεται, ως και η



αναγραφή στα αντίγραφα ή αποσπάσματά της του αριθμού και της ημερομηνίας της ερμηνευτικής απόφασης. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται, κατ' αναλογική εφαρμογή του άρθρου 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ την αίτηση ερήμην των καθ' ων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΕΡΜΗΝΕΥΕΙ τη, με αριθμό 12094/2020, απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (δικάζοντος ως Εφετείου) και συγκεκριμένα το διατακτικό αυτής, ως προς τη διάταξή της για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας, στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, κατά το ότι το αναφερόμενο σε αυτήν επιτόκιο θα υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση που καθορίστηκε από το Δικαστήριο και όχι στο σύνολο του άλλητου κεφαλαίου που ορίστηκε να καταβληθεί στο πλαίσιο της ρύθμισης αυτής.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ τη σημείωση της παρούσας ερμηνευτικής απόφασης στο πρωτότυπο της ερμηνευόμενης απόφασης και την αναγραφή στο αντίγραφο ή απόσπασμα της τελευταίας του αριθμού και της ημερομηνίας της ερμηνευτικής απόφασης.

Κρίθηκε αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα, στις 26 Σεπτεμβρίου 2024, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων αυτών Δικηγόρων.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

